

Svendborg Amts 3die Valgkreds endnu for et Par Dage ſiden ſvarede mig, da jeg gjenſkabte i hans Grindring det ſtore og betydelige Tilbud i Fæſterfamiliernes Interreſſe, ſom en tidligere Indenrigsminiſter for ikke lang Tid ſiden gjorde. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds gjentog, at man aldrig nogenſinde vilde gaa ind paa det, fordi det kunde gjøre det muligt, at Bøndergaardene kunde komme i Andres Beſiddelſe. Intet er mere karakteriſtiſt end den eiendommelige Maade, hvorpaa man her ſtadig har behandlet Fæſteſagen. Hver Gang der har været Tanke om, at Sagen kunde bringes til en Løsning, vilde de Herrer ikke gaa ind paa en Løsning. Nagtet der ved en Fæſteafløsning forlanges ſtore Dpoffrelſer af Godeſeiernes utvovlſomme Net, vil man ikke give Godeſeierne nogen Erſtattung! Godeſeieren maa ikke engang have Lov til at kjøbe ſin egen Fæſtegaard, naar han puffer det, og ſelv ſaadanne Forſlag ſom det, der fremkom fra en tidligere Indenrigsminiſter og ſom gjorde ſtore Indgreb i Godeſeiernes Lomme, thi den Erſtattung, ſom kun vilde give en almindelig Erſtattung, idet det, for at opnaa Jordens Frihed engang for alle, tillagde Fæſtefamilierne en Fjerdedel af Gaardenes Værdi, Noget, ſom diſſe under de nuværende Forhold ſlet ikke kunne gjøre Fordring paa, behandlede det ærede Medlem ſom Ordſpøer for Flertallet her paa den Maade, ſom jeg omtalte forleden. Ingen Sag er mere end denne Fæſteſag et tydeligt Beviſ paa det Lomme og Gule i den Maade, hvorpaa de Herrer behandle Sagerne her, og et Beviſ paa, hvorledes de Herrer drage Sager frem, der vel kunne være tjenlige til Agitation, — men ikke egne ſig til at afgjøres paa den af dem foreſlaaede Maade.

Formanden: Det ærede Medlems Betegnelse af dem, der tænke anderledes end han, var alſkor perſonlig. Jeg ſkal i Dvrigt erklære, at der ikke er Noget her, ſom under en tidligere Forhandling er fremkommen med Udvemsord. Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Frederikſen: Jeg opfattede ikke ganſke den ærede Formand

Formanden: Saa ſkal jeg gjentage det. Det ærede Medlem ſagde, at der var fremkommet Udvemsord imod ham i en tidligere Forhandling. Det er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem brugte dernæſt en Betegnelse af Underledeſtænkende her, ſom var alſkor perſonlig.

Frederikſen: Jeg veed ikke, at jeg har ſagt, at et æret Medlem har brugt Udvemsord imod mig (Modſigelse). Der var dog en lille Nuance, idet jeg ſagde „imod mit Lovforſlag“ men ikke „imod mig“.

Formanden: Det ærede Medlem har ſagt, at der var brugt Udvemsord her under Forhandlingerne. En ſaadan Udtalelſe er ikke faktiſt be- rettiget, ei heller er Udtrykket paſſende.

Frederikſen: Jeg troede, at, naar man brugte den Slags Udtryk om et Lovforſlag, kunde det ikke miſforſtaas. Hvad det andet Punkt angaar, da troede jeg, at man kunde betegne Lovforſlag ſom værende i deres Indhold tomme og kun tjenlige til Agitation, uden derfor at gjøre ſig ſkyldig i perſonlige Udfald mod de Herrer, Noget, ſom jeg ganſke viſt ikke har havt i Sinde at gjøre. — Skoleſagen vil det jo ganſke ſikkert være overflødigt at erindre om, thi der have de Herrer lidt et ſaadant Nederlag (Udfordrelſe), eller i alt Fald undgik de kun dette fuldſtændige Nederlag ved at gjøre et fuldſtændigt Tilbagetog. Saa er der Spørgsmaalet om Ballø og Lemmetofte. Jeg tilſtaar, at, ſet fra de Herrerens Side, er ikke nogen Sag bedre ſtilket til at blive baaren frem i Spidsen for de Herrerens eiendommelige Politik; men hvorledes have de Herrer taget Sagen? Da de nedſatte en Kommiſſion, gjorde de det ikke, for at denne ſkulde underſøge, om der fandt en forſtændig Beſtyrelſe ſted af de ſtore Midler, eller om diſſe i det Hele ſik en forſtændig Anvendelſe, men for at underſøge et juridiſt Spørgsmaal, ſom ikke let lod ſig afgjøre af en parlamentariſt Kommiſſion. Da de ſaa endelig fik det Reſultat ud af Kommiſſionen, ſom man kunde forudſe, at de vilde faae, og ſom kunde være opnaaet uden Nedſættelſe af en Kommiſſion, ſaa vilde de have Spørgsmaalet op paa Finantsloven, iſtedetfor at det vilde have ſtillet ſig helt anderledes, hvis de Herrer havde indbragt en ſærlig Lov derom, under hvis Behandling der da i alt Fald kunde have været Leilighed til at underſøge om der ikke var Grund til at inddrage diſſe Midler under Lovgivningsmagtens Omraade, iſtedetfor ſom hidtil at lade dem henligge under Kongens perſonlige Myndighed. Men nei, de Herrer vilde have Spørgsmaalet op paa Finantsloven, hvor det i enhver Henſeende er uholdbart og paa Grund af den eiendommelige Maade, hvorpaa de Herrer i det Hele fører deres Slag, bliver et Slag i Luften. (Berg: Et Slag i Luften!) Det ærede Medlem for Kolding optager dette Udtryk, og jeg kommer derved til at mindes hvad jeg har glemt, nemlig det ærede Medlems Kommunallov. Ganſke viſt er i mine Dine ingen Sag mere karakteriſtiſt for den Politik, der arbeides for fra de Herrerens Side, der have indbragt Adreſſen, og ganſke viſt forekommer det mig og dem, der dele Anſkuelſe med mig, at naar vi paa det Beſtemteſte væge os ved at ſlutte os til en ſaadan Lov, ſaa er det, fordi det er vor Overbeviſning, — at der ikke har været Spor af Trang til en ſaadan Lov ude i Landet, hvor man al-